

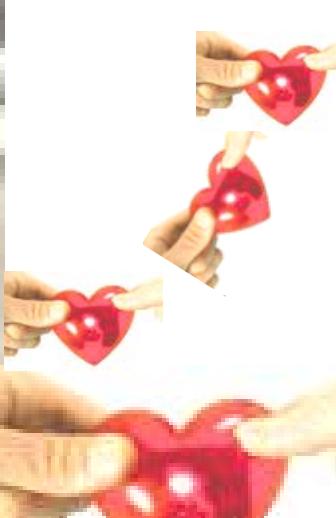
شہویک کہ بہ گیانم تھواو بمو

جده میل

مرجحه کانی خون بیلی، تا تو قس نه کهیت، من نازام تو چیز لیم ده ویت و منیش چون ده توانم هاوکاریت بکه. سه رهنجام به م شنیویه دهستی پیکرکه: (من دامنابو هرگیز شو نه که، دهیان کس هاتنه خوازینیم، من ره تم کردنه و. نازامن چون بسو که دایکت هات، من ره زامنه ندی خوم پیشاندا. من له نیوان دوو ناگردا راگیرا بوسوم، باوکم گوشاری لیده کردم که ده بی شو بکه. منیش داماتووی خوم له بی چاوه بسو، نه مده ویرا برباری شووکردن بددهم. من کاستیم خوشده ویست، بربارمان دابوو یا بی گل یا بی کتر بین. به تاسه وه یه کترمان ده بینی و گله لاهی داهاتومان داده رشت. ئه و عاشق و سه و داو سه ری من بسو، له وه ده ترسا که من لیسی په شیمان بیمه وه، هزی ده کرد تا پیغام برکات، بی دلنشایی ئه و چیتی خوم پیشکه ش کرد، ئه و کپینی بردم، ئیستا که سیکی دوی اوام، هرچه زنده ده زامن ئه و گالتنه ی پیته کردووم و فربیوی نه داوم، به لام یئیدی دزینیه وهی ئه و له خون

کہشی نہ کہم

روزی زه ما وند که هرچی ببوکی
ده بینی سرسام ده بسو، هندیک
تیره یان پیش برد و هندیکی دیکه
گالته یان پی ده کرد و پیشان و بسو
تمه منی هاو سره یان ته نیا چهند روییک
ده بی. هندیکی دیک به خوشحالی وه
پیروزی ایان لیده کرد. هرچونی بسو
روزه که گوزه را. شهوی په رده و به یه کتر
که بیشتن مایه وه. من مندال نه بیوم،
به لام دیسانه وه ترسیکی گه ورم
لینیشتیوو، له لکه ده مگوت: نگه
بیوک لیم غه زری و منی ره تکرده وه!
نه گهر من شرم لینیشتیوو وه کباری
دق نه دیوم لیهات! نه مانو ده یان
نه گدری دیکه خویان له بالام ثالاندیبو.
هرچونی بسو کاتی په رده هات. من
میلاک و ماندو ده هاتنه به رچاوان،
ئوانی وه برازاروا لسوی بسوون،
هستیان به شله زانی من کرد بسو.
دلگه ریان ده کرد و به گالته وه تو انج و
پلاریان لیده دام.

وهک هر لاویکی دیکه سه رده می
خوم، دایک و باوکم به بی تاگداری من
چورونه خواربینی کچیک. دایک و باوکی
هه ردولا رازی بسوون و برایه وه. روژی
ماره بین منیان له گهله خویاندا برد.
کچیکی نه شبیه هی بالا بر زیان
پیشاندام و گوتیان: ئمهه ده بیته
هاوسه ری تو! هرچونه نه ده بواهی من
له برد هم باوکم و مامکانمدا قسه بکه م،
به لام دیسانه وه دایکم هیتیانه ده ره وه و
پیمگوت: من قاچیکم ته او نیه، ئایا ئو
کچه رازیه شوو به من بکات؟ دایکم
موردیه کی لیکردم و له زیر لیوانه وه چهند
قسه بیکی ناشیرینی تیکرتم. لراستیدا
من و کچه که پیوانه نه ده کاریان. ئه و نقد
له من جوانتو روک و پیکرتیبو. کوران حمز
ده کهن که ده سگیاران و هاوسه ره کانیان
له خویان جوانتر بی، به لام من ده مویست
هاوسه ره کم ئا وکوفی خوم بی و
له داهاتوودا نازم به سه ردا نه کات.

ئو سه رده مه و هکو یئستا نه بیو،
 بیوکو زاوآ نه ده چوونه شاری هنگوینی،
 هور لە مال ده مانه ووه، خزم و که سان
 لە بەر دەرگە راده و هەستان و چاوه و روانی
 بە زاوبۇنیان دەکرد. ژنان لە سایدی
 پەرچە خوتناوی دەستە و نزا دەمانه ووه.
 ئەگەر زاواشکە درەنگ بەھاتایە دەر ووه
 هەزاران جىتنيوان پىتەددا. ئەگەر ئە
 شەوە ناكام مابایا ووه، ئەوھە ئاپرووی
 دەتكارو رسوا دەبۈو. نازام ئەوكاتە بۆ
 ھېننە پاشکە و تۇۋو بۈوين؟، بۆچى
 رېگەيان نەدەدا بیوکو زاوآ ئەو شەوە
 بەھەمەنى بەيەكە و دابىشىن و دەردە دل
 بىكەن و خۇشويىستى بگۈزئە ووه؟. منىش
 يەكىن بۈوم لەو بەدەختانە. ھېشتا
 چەند خولەكىن لەچۈونە پەر دە نە
 گوزەرە كە بىرازاوا يەك دوو جار
 لە دەرگەي دا. ويستملىيى بىمەدەری و
 تىيىابخۇرۇم، بەلام نەدەكرا، ئەوكاتە
 ئەوھە عادەت بۈو!!.
 من و بۈوك بەيەكە و دانىشتىبووين.
 من خۇم گىف كىرىپقۇو، دەمويىست
 سامى خۇم بىسەپتىم، تاواھو
 لە داهاتوودا شەرمىڭىكەت و لېتېرىسى:
 چارەنۇس تاوابۇو، مارەپىدرەو بۈوين
 بە دەسگىراني يەكتەر. ئەو زەمانە شەرم
 بۈو بەر لە گواستنە ووه زاوآ چېتىھە مالى
 دەسگىرانە كەي، بەلام من بەھەر
 فيلىيەكە ووه بى، رۇثىكىان چۈومە مالىان،
 دەرقەتىكى باش بیو، بە تەنبا لە مال
 بیو. دواي چاڭ و جۇنى يەكسەر گىرىي
 دلى خۆم بۆ كىرىپو وو پىيمگۇت: ئەگەر
 خوا بىكەت ئىتمە دەبىنە ئۇن و مىرىد، بەلام
 دەبى ئەوھە بىزانى كە من قاچىكىن تەواو
 نىيە، تۆش زۆر لەمن جوانترى، ئايأ بە
 رەزامەندى خۆت مەت ھەللىڭاردوو يان
 تۈرپان لېكىردوو؟. ئەو وەلامى
 پىرسىارەكەي مەن نەدایە وو پىيگۇت:
 فەرمۇو بىزانچ كارىكتە، زۇر بۇقا
 درواسى نەمان بىيىن و لېيمان بىكەن
 بەھەللا. ئىدى مەن لەگەل و لېۋەنلىنى
 خۆمەوھە كە وۇتمە قرت و فرت. ئەمدە زانى
 ئاراز زۇممەندانە مەن پەسىن كەردوو يان
 ناچاريان كەردوو. ئەو پىرسىارو
 لېكىدان وانە لە داهاتوودا ئاشكىدا دەبۈون.
 ماوهى دەسگىرەنەمان تەنبا 2 مانگ
 بۈو. پاشان رۇثى گواستنە ووه هاتە
 پىيشەو.

خُوكُوزِی دیار دهیہ کی نارا سٹہ

پہ روین فہیزو ولا

راگه یاندن و هکو کرده کاریکی نالزو پر لنهنیبیه به تاییه تی راگه یاندینیک که بیه ویت ئاقاریکی گرنگ بگیریت لدهسته لات یان کومه لگه، ورده کاری و پاستکوبیه کی نزدی دهیت تا بیت به رایه کی به هیزو پشتیوانی بخوی پهیدا بکات. پیوستیه کی نزدیشی هیه به هوشیاری سایکلوجی و روشنیبری گشته و پهیوهندی کی فراوان کومه لایه تی. شاره زایان پیانوایه نزو و بوری و دوبواره کردنه و نزد گوتنه و به تنها مهر نیه بو راگه یاندنی باش تامانج پیکه، به پیچه وانه و هندی چار دربرینی چه ن و شیک، گرنگی چنده ها کنیتی و روژنماده کی دهیت له کاتیکا ئهگه رئو و شانه وروژنمه ری مه سله هی کی گرنگ و چاره نووس سازبیت و لایه ن کسیکی ناسراوو باهه پیکراو یان به پرسیک که مه بسته و ئامانجی هه بیت، دربرایت... درهنجام و کاریگه ری راگه یاندن له سه ر تاکه کان جیاوازه، به پیچی جیاوازی ناستی زانستی و هوشیاری و سایکلوجیان. دیاره و هکو چون راگه یه نه ره روژنماده وان تاکی کومه لآن و پنکه و دهسته لاتی چوارم در دهسته دهکه نه رواش دهسته لاتداران سیاسی تاکی ئه و کومه لگه بین و له تیز فشارو کاریگه ری همان سیستمه می په ره و زرد هدین، هر له ویشه وه گیشتوونه ته پوچه دهسته لات. بقیه ده شیت نهیش کسیکی میزاجی بیت و به پیچی به زرد و هندی که کانی خوی مامله له گله راگه یاندندا بکات. ئه و میزاجیه که وای کردوده دهسته لاتی چوارم بی هیزو لاوزی بی و نهیتے فشار بوق سه ره دهسته لات و لئی نه ترسن.. په ره و ره ده و فیزکردنی تاک پوچی گرنگی هیه له دیاری کردنی ناستی هوشیاری و روشنیبری ئه و کاسه وای لی ده کات راگه یه نزاوه که ورگری یان و هری نهگی، که ودريشی گرت ده دیخته تیز کومه لای پرسیاره وه که چون مامله له لگلیدا بکات... ئه و حالته له ئه منیری کوردستاندا نزد به ناسانی هستی پی ده کریت که چون ئه و همو که نالانه راگه یاندن و ئه و همو روژنماده و گوفارنه ده رده چن و گپارنیکی ئه و هنده گرنگ له دهسته لاتنا تاکه نه و رهنجی نزدیه یان به فیزی دهروات. دیاره هوکاری ئه و هش پهیوهندی به بدره و هندی دهسته لات و حیزب و پرسانه وه هیه.. هندیک لاه و پیشناهرو په خانه که دهسته لاتی چوارم ئاراسته دهسته لاتی سیاسی ده کات ناخوینترن وه پشت گوئی ده خیرت. هندیک دیکه یان به هذی ده وای کاریگه رسیانه و تومه بوق خاوهنه که یان ده دزنه وه، ئه و پاو بچوونانه ش که لکوردستاندا حسابیان بوق ده کری به نزدی ئه وان که دهسته لات خوی یان به پرسیک له پشتیبه وهیه، یانیش بوبوهه رایه کی گشتی و ده ریاز بیون لئی مهحاله. بقیه له مه و بومان ده رده که وی که راگه یاندن له کوردستان تا نیستا وه کو دهسته لاتیکی سره بخوی بی لایه نهیتوانیه همو ناماچه کانی پیپیکی، تهنها و ریاکه ره و هیک بوبوه بوق دهسته لات که چون راگه یاندینیکی به هیز دروست بکن بوق خویان بهرامبر دهسته لاتی چوارم.